

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

TKO ĆE UĆI U KRALJEVSTVO NEBESKO?

Mario Dučić,
travanj 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Neće svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: ‘Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznao. Odlazite od mene zlotvori!’“ (Matej 7:21)

Većina ljudi će na upit vjeruju li u Boga odgovoriti pozitivno! Sve religije tvrde kako vjeruju u Boga i sve kršćanske denominacije i crkve govore isto – kažu da su vjernici. No, je li za ulazak u Božje kraljevstvo dovoljno reći da vjerujemo u Boga? Ili Bog

od nas ipak nešto očekuje za ulazak u njegovo kraljevstvo?

Nesumnjivo je dobro reći da smo vjernici; dobro je ići u crkvu, moliti se, čitati i nositi Bibliju, no je li to dovoljno za ulazak u Božje kraljevstvo? Čini se kako je sve očitije da

✦ **Ulazak u kraljevstvo Božje moguć je samo vjerom i poslušnošću jedinom živom Bogu - Isusu Kristu. Bez obzira na naše „ispovijedanje vjere“, odlazak u crkvu ili naše intelektualno znanje o Bogu – ulazak će biti omogućen jedino onima koji su poslušni te izvršavaju njegovu Riječ i volju.**

su mnogi vjernici u zabludi jer ne razumiju da nije dovoljno posjećivati određenu crkvu ili joj pripadati; ipak nije dovoljno samo moliti ili čitati Bibliju, iako su to sve dobre karakteristike svakog vjernika.

Ulazak u kraljevstvo Božje moguć je samo vjerom i poslušnošću jedinom živom Bogu - Isusu Kristu. Bez obzira na naše „ispovijedanje vjere“, odlazak u crkvu ili naše intelektualno znanje o Bogu – ulazak će biti omogućen jedino onima koji su poslušni te izvršavaju njegovu Riječ i volju.

● **1. NEĆE SVAKI ČOVJEK KOJI ISPOVIJEDA DA JE VJERNIK I ODLAZI U CRKVI UČI U KRALJEVSTVO BOŽJE!**

Osvrnemo li se na Kristove riječi nećemo nigdje naći da je govorio o crkvenom članstvu, ispovijedanju „vjere“, ekumenskim molitvama, „međureligijskom dijalogu“ ili ugovoru s državom, kao jednim od preduvjeta ulaska u kraljevstvo Božje.

✦ **Možemo raditi za Isusa, možemo činiti za njega čak i velike stvari, ali ako ne živimo prema Kristovim riječima, ako živimo prema vlastitim nahođenjima i volji, bez obzira na sve - Isus nas može zaustaviti na ulazu u Božje kraljevstvo.**

Ustvari, vjerujem da će se mnogi pastiri, teolozi i „ugledni znanstvenici i filozofi“ današnjice iznenaditi u onaj dan te reći, baš kao što je i Isus rekao da će mu mnogi tada reći: „Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?“ Tada ću im kazati: 'Nikada vas nisam poznao. Odlazite od mene zlotvori!'“ (Matej 7:22-23)

U tome leži naš problem. Vjernici misle da ako rade za Isusa, ako ga ispovijedaju i spominju – da su time osigurali ulazak u Božje kraljevstvo. Ali činjenica je da možemo raditi za Isusa, možemo činiti za njega čak i velike stvari, ali ako ne živimo prema Kristovim riječima, ako živimo prema vlastitim nahođenjima i volji, bez obzira na sve - Isus nas može zaustaviti na ulazu u Božje kraljevstvo. Nažalost, sve je manje razlike između tzv. kršćana i svijeta. Mnogi se razlikuju ni u čemu. Štoviše, ponekad ljudi u svijetu se mogu bolje ponašati od ljudi koji „ispovijedaju vjeru“.

Kršćani sve više s podsmjehivanjem gledaju na svetost i standarde kraljevstva. Svetost i pravednost mnogi danas zamjenjuju umjerenošću i tolerancijom. Božja istina postaje relativna i zamijenjena je s „prihvatanjem različitosti“! Svjedoci smo kako kršćani govore da više nema razlike između nanovorođenih i duhom ispunjenih vjernika od religije, a u svijetu, i pomalo kod nas, već kruže tribine i seminari na ideju da možda kršćani i muslimani imaju istog Boga!?

Nedavno je jedan katolički svećenik u Švedskoj predložio da bi bilo dobro ako bi našega Boga nazivali – Alahom, jer se tako muslimani ne bi osjetili uvrijeđenima i mogli bismo im se više približiti. Štoviše, neki evanđeoski kršćani čak govore kako su kršćanski i muslimanski bog ustvari jedno, dok neki katolički teolozi nazivaju muslimane svojom „braćom?“ Kako god ljudi tvrdili, sigurno je da u kraljevstvo Božje neće ući ljudi koji ne vrše ono što je Krist zapovjedio i spasenje je moguće jedino po Isusu Kristu!

Isus će mnoge koji su radili za njega nazvati zlotvorima jer su činili zle stvari. Suludo je vjerovati da je moguće činiti zle stvari u ime neke milosti i ljubavi, koje nisu u potpunosti iskrene i odane Božjoj riječi, te ući u kraljevstvo nebesko samo zato što ispovijedamo vjeru ili odlazimo u crkvu nedjeljom.

Ako činimo zle stvari i živimo u grijehu i u neposlušnosti prema Božjoj riječi, naše članstvo u lokalnoj crkvi nas u onaj dan neće spasiti jer ćemo u Kristovim očima biti zlotvori. Ljudi koje je Krist nazvao zlotvorima su bili vjernici koji su se trudili raditi u njegovom imenu: „Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?“ (Matej 7:22)

Krista ne zanima naše „ispovijedanje vjere“ ili dolazak u crkvu nedjeljom, ne zanimaju ga niti naša uvjerenja koliko vršenje njegove volje! Bez poslušnosti njegovoj volji i njegovoj riječi

nitko neće moći ući u kraljevstvo nebesko. Poslušnost njegovom glasu je bolja od ijedne žrtve, poslušnost njegovoj riječi je jedini dokaz našeg predanja i ljubavi prema Bogu: „Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi.“ (Ivan 14:21, 23-24a)

Danas propovijedanje postaje sve emotivnije, intelektualno usmjereno i đavolski inspirirano lažno evanđelje o duševnoj ljubavi, prihvaćanju različitosti, toleranciji i razumijevanju.

Posljedica toga je sve više tolerancije na grijeh i više neposluha u ime „razumijevanja različitosti“. Standardi postaju nepoznanica, a vjernici gube svoju slanost; ni oni niti njihove crkve danas više se ništa ne razlikuju od drugih religija. Umjesto da se propovijeda apsolutna poslušnost jedinome Spasitelju i Gospodinu Isusu Kristu, propovijeda se tolerancija i razumijevanje. Više se toliko ne zahtijeva promjena srca koliko promjena članstva crkve.

★ **Kršćani sve više s podsmjehivanjem gledaju na svetost i standarde kraljevstva. Svetost i pravednost mnogi danas zamjenjuju umjerenošću i tolerancijom. Božja istina postaje relativna i zamijenjena je s „prihvaćanjem različitosti“!**

Neće biti čudno da će mnogi biti iznenađeni u dan dolaska Sina Božjega kada će se naći na mjestu pripravljenom za sve koji nisu bili poslušni i vršili Božju riječ. Mnogi će se vjernici, propovjednici, teolozi i pastiri pitati kako su se našli na mjestu na kojem će „sinovi kraljevstva biti bačeni u krajnju tamu, gdje će biti plač i škrgut zuba.“ (Matej 8:12). Mnogi će otići u propast jer su se oslanjali na dolazak u crkvu i „ispovijedanje“ vjere te stvari koje su učinili u Božje ime.

- 2. U KRALJEVSTVO BOŽJE MOŽE UĆI SAMO ONAJ VJERNIK KOJI VRŠI KRISTOVE RIJEČI, JER SLUŠANJE RIJEČI, PRIPADNOST CRKVI TE „ISPOVIJEDANJE VJERE“ NIJE DOVOLJNO.

„Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih može se usporediti s mudrim čovjekom...“ (Matej 7:24)

✦ **Krista ne zanima naše „ispovijedanje vjere“ ili dolazak u crkvu nedjeljom, ne zanimaju ga niti naša uvjerenja koliko vršenje njegove volje! Poslušnost njegovom glasu je bolja od ijedne žrtve, poslušnost njegovoj riječi je jedini dokaz našeg predanja i ljubavi prema Bogu.**

„Ali budite izvršioци riječi, a ne samo slušaoci koji zavaravaju sami sebe!“ (Jakov 1:22)

Danas je crkva postala poput velikog kazališta u koje ljudi odlaze jednom tjedno kako bi se zabavili i podružili kasnije na kavama gdje, naravno, komentiraju propovjednike i propovijedi kao da se radi o lokalnim gradskim trač vijestima. Umjesto da se mole, čitaju i vrše Božju riječ te su aktivno uključeni u Kristovo lokalno tijelo, kršćani crkvu drže za socijalni klub gdje svatko sebi nalazi nekog prijatelja za druženje. Mnogima crkva služi za ispunjavanje njihovog ega ili sebičnih želja. Danas je crkva sačinjena, izgleda, od hrpe pojedinaca koji vrše samo svoju volju, a najmanje Očevu. S takvim stavom ne možemo ući u kraljevstvo Božje bez obzira kako i koliko sređen život vodimo.

Umjesto da smo poslušni Božjoj riječi, mi polemiziramo i živimo kao svijet. Uživamo slušati „odlične propovijedi“ s kojima često ništa na kraju ne napravimo.

Bojim se da će se mnogi iznenaditi kada se jednog dana nađu pred Isusom. Crkva ih tada neće moći spasiti, država neće moći stati uz njih – svi ćemo biti suđeni na temelju naših djela; na temelju onoga što smo radili s njegovom Riječi. Jesmo li bili poslušni ili neposlušni, ovce ili jarci? Jesmo li gradili život na kamenu te postali mudri ili ih nismo vršili pa smo postali bezumni. Nemojmo se zavaravati! Članstvo u crkvi i čitanje Biblije nije dovoljno za ulazak u

kraljevstvo nebesko, već vršenje onoga što čitamo i čujemo od Isusa. Konačno, molimo li se da bude njegova volja? Živimo li prema onome što on želi od nas ili ga trebamo kako bi blagoslovio naše sebične želje i motive?

Velika je razlika između vršenja i slušanja. Apostol Pavao je rekao Rimljanima da „nisu, naime, pred Bogom pravedni oni koji slušaju Zakon, nego će oni biti priznati pravednima koji vrše Zakon“ (Rimljanima 2:13) Koje su to zapovijedi koje možemo tobože kršiti radi Novog zavjeta i ući u kraljevstvo nebesko? Da li možemo bluditi, lagati, krasti, žudjeti za tuđim i ući u kraljevstvo nebesko?

Isus nije rekao da je dovoljno dignuti ruku u zrak, već ju, ako je potrebno, „odsjeći“. Nije stavio naglasak na zdravi život i rekreaciju koliko na to da izgubimo svoj život za njega i one koji su u tami. Isus nije od nas tražio mrvice naših financija već sav naš imetak; nije tražio određeno područje našega života već je tražio naš cijeli život. Nije samo tražio da postanemo članovi crkve već da postanemo dio njegovog Tijela koje će vršiti njegovu volju na zemlji.

Nije tražio od nas da nas ljudi prihvaćaju; štoviše, rekao je da ćemo biti progonjeni ako ustrajemo u pravednosti! Ostavio nas je sa samo jednom svrhom na zemlji – da ga bolje upoznamo i evangeliziramo svijet. A što mi danas radimo osim što smo politički korektni? Održavamo svoja bogoslužja i druženja, želimo da nas Isus blagoslovi i da nas svi na svijetu vole.

Današnji moderni vjernici ne žive za Isusa već žele da Isus živi za njih. Zato će se mnogi razočarati kada će se naći u paklu s mnogim drugim vjernicima, pastirima i uglednim svjetskim teolozima koji su samo slušali, ali nisu nikada izvršavali Kristovu riječ. Na onaj dan mnogi će biti iznenađeni jer će misliti da će biti spašeni po milosti bez obzira kako su razvratno i svjetovno živjeli. Pavao je bio vrlo jasan kada je rekao: „Ne varajte se. Bog se ne da ismjehevati! Što tko sije, to će i žeti: tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti propast... Poznata su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća,

★ Isus nije rekao da je dovoljno dignuti ruku u zrak, već ju, ako je potrebno, „odsjeći“. Nije stavio naglasak na zdravi život i rekreaciju koliko na to da izgubimo svoj život za njega i one koji su u tami. Isus nije od nas tražio mrvice naših financija već sav naš imetak; nije tražio određeno područje našega života već je tražio naš cijeli život. Nije samo tražio da postanemo članovi crkve već da postanemo dio njegovog Tijela koje će vršiti njegovu volju na zemlji.

raspuštenost, idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična, na koja vas unaprijed upozoravam, kako sam i prije upozorio: oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega.“

(Galaćanima 6:7-8; 5:19-21)

Koje su to stvari od nabrojanih dopuštene da smijemo raditi bez posljedica za našu dušu? Problem je što smo dali mjesta humanizmu i toleranciji na mjesto svetosti i pravednosti; zato vjernici žive tjelesno i raspušteno danas, u ime ljubavi, tolerancije i „opraštanja“. A opraštanje se danas shvaća i primjenjuje bez promjene. Samo nam je bitno da si međusobno izgovorimo tu riječ *oprosti* i dalje nastavimo ići svojim putem bez da se išta promijenilo.

Kada Bogu kažemo oprost, on od nas očekuje da više ne radimo ono što nije po njegovoj volji, a ne da se riješimo trenutne

✦ **Današnji moderni vjernici ne žive za Isusa već žele da Isus živi za njih. Zato će se mnogi razočarati kada će se naći u paklu s mnogim drugim vjernicima, pastirima i uglednim svjetskim teolozima koji su samo slušali, ali nisu nikada izvršavali Kristovu riječ.**

osude u mislima i olakšamo svoju dušu. Tako danas žive nepokorni i buntovni vjernici; kažu *oprosti* i dalje nastave svojim putevima te očekuju da u ime tolerancije i razumijevanja tobožnje različitosti prihvatimo njihove grešne i loše načine života kao normalno ponašanje!?

Moramo prestati kreirati kraljevstvo Božje prema svjetovnim obrascima. Kraljevstvo nebesko zahtijeva promjenu za ulazak, promjenu načina života i razmišljanja; jer na taj dan neće svi vjernici ući i mnogi će biti bačeni u ognjenu peć. Riječ tolerancija u ime različitosti i tobože duševne ljubavi neće u taj dan pomoći. Doći će do razdvajanja: „Nadalje: kraljevstvo je nebesko slično velikoj mreži koja se baci u more i zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, ribari je izvuku na obalu te sjednu i pakupe dobre ribe u posude, a rđave izbace. Tako će biti i na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odjeliti će zle od pravednika te će ih baciti u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zubâ.“ (Matej 13:47)

- **3. U SVIJETU DOLAZI DO RAZDVAJANJA RELIGIOZNE CRKVE OD ISTINSKIH VJERNIKA. RELIGIOZNA CRKVA ĆE USKORO POČETI PROGONITI ISTINSKE VJERNIKE KOJI SU PUNI ISTINE I DUHA.**

U ovim zadnjim vremenima, osim što sam uvjeren da će doći do probuđenja, također sam uvjeren, a osobno sam iskusio, da će religiozne crkve koje ne stoje čvrsto u istini zajedno sa svijetom početi proganjati vjernike i crkve koje stoje na istini i koje su predane

Pred Svetim Kraljem LIVE/uživo Koncert & snimanje novog albuma

Mala dvorana „Vatroslav Lisinski“, Nedjelja,
24. svibnja 2009. u 20 sati. Ulaz slobodan uz obaveznu
rezervaciju karata! T 01 4920 726 cce@cce.hr

bezkompromis!sa

Isusu. Ovo govorim jer čvrsto vjerujem da je vrijeme da vjernici koji se nalaze u takvim religioznim i kompromisnim crkvama izađu iz njih ako žele spasiti svoju dušu. Nema više vremena za čekanje! Pogrešna je teorija koja tvrdi da je važno samo biti vjeran u lokalnoj crkvi bez obzira u kakvom se lošem stanju crkva nalazi. Potrebno je za neke da pronađu zdrave i snažne crkve u kojima se propovijeda i prakticira Božja riječ kao vrhovni autoritet i dalje nastave moliti za probuđenje!

Podrazumijevajući, naravno, da razlog tome ne bude trivijalan, zato što nas netko nije pozdravio kako treba ili ako ne možemo vršiti svoju sebičnu volju pa uvrijeđeni bježimo u ime probuđenja. Ne, već je potrebno udaljiti se od crkava koje vrše kompromis s Božjom riječi.

U Mateju čitamo da kada je „Isus dovršio svoj govor, veliko je mnoštvo naroda bilo zaneseno njegovom naukom, jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi književnici.“ (Matej 7:28-29)

Postoji i može se uočiti velika razlika između

kompromisne crkve i Kristove istinske crkve. U kompromisnim crkvama, pastori i svećenici se često trude stvoriti atmosferu Božje prisutnosti raznim tehničkim ili profesionalnim pomagalicama ili pak emotivnom manipulacijom. Takve crkve će učiniti sve kako bi izvana izgledale kao da imaju Kristovu silu; dok će, naravno, ljudi u tim crkvama živjeti svjetovno i kompromisno bez obzira na glasnoću bogoslužja.

Takve će crkve sve više tonuti u religioznost i dopustiti da kompromisan život vjernika nadvlada, dok će svetost, pravednost i revnost sve više postajati predmetom ismijavanja. Naglašavat će se bezakonje i nepravednost u ime tolerancije i različitosti, a prave sile će nestati i ljudi se više neće htjeti mijenjati.

Sljedeća stvar koja će se desiti je da će se takve crkve ujediniti sa sličnim kompromisnim crkvama i beživotnim denominacijama s kojima će se predstavljati kao jedna kulturna, prihvaćena i pristojna crkva koja teži za činjenjem dobrog i pozitivnog u društvu. Naravno, u ime ekumenizma i međureligijskog dijaloga, početak će progoniti tzv. fundamentalne i žive crkve Isusa Krista.

Vrijeme je da se maknemo iz takvih crkava; nemamo više vremena ulijevati novo vino u stare mjehove jer će stari mjehovi puknuti. Izgubit ćemo i mjehove i novo vino! Nađite i ugradite se u zdrave lokalne crkve u kojima se naglašava Božja svetost i pravednost; u kojima se Božja riječ propovijeda kao jedini vrhovni autoritet – koja daje život i mijenja!

Osim što Krist želi promjenu načina života i govora, vjerujem da je to jedna od nužnih stvari danas za neke koji se nalaze u beživotnim kompromisnim crkvama gdje Božja riječ nije vrhovni autoritet već ljudsko filozofiranje. Osobno vjerujem da će se takve crkve teško mijenjati i da je vrijeme da napustimo svoje sentimentalne osjećaje vezanosti za religiju i pridružimo se Životu i Istini! Razdvojenje je neizbježno i za spasenje i probuđenje!

Zapamtimo - Božja riječ je istina! Ulazak u Božje kraljevstvo zahtijeva veliku promjenu koju daje Isus Krist. U istinskoj crkvi će se naglašavati svetost, pravednost i evangelizacija svijeta; dok će u kompromisnim crkvama riječ svetost biti zamjenjena s riječju razumijevanje,

pravednost s tolerancijom, a evangelizacija svijeta preoblikovana u međureligijski dijalog i druženje! Takvi vjernici, pastori i crkve neće moći ući u Božje kraljevstvo – u njega ulazi malo ljudi na uska vrata – samo oni koji slušaju i vrše Kristove riječi!

„Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!“ (Matej 7:13-14)

✦ **U istinskoj crkvi će se naglašavati svetost, pravednost i evangelizacija svijeta; dok će u kompromisnim crkvama riječ svetost biti zamjenjena s riječju razumijevanje, pravednost s tolerancijom, a evangelizacija svijeta preoblikovana u međureligijski dijalog i druženje!**

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili proslijeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Hrvatski proizvod

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".